

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 11. december 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-28/20	<p>Airhelp <u>Emne:</u> Hvorvidt en planlagt overenskomstmæssig strejke udgør "udsædvanlige omstændigheder", som fritager flyselskabet fra at skulle betale kompensation til passagererne.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> a) Udgør en strejke blandt flypiloter, som er ansat af et luftfartsselskab, og som er nødvendige for at udføre en flyvning, en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, hvis strejken ikke gennemføres i forbindelse med en foranstaltning, som luftfartsselskabet har truffet beslutning eller givet meddelelse om, men er en varslet strejke, der af arbejdstagerorganisationer lovligt er iværksat som en faglig aktion med det formål at tilskynde luftfartsselskabet til at forhøje lønninger, indrømme fordele eller ændre arbejdsforhold for at imødekomme organisationernes krav? b) Hvilken betydning, om nogen, har rimeligheden i arbejdstagerorganisationernes krav og navnlig det forhold, at den krævede lønstigning er væsentligt højere end de lønstigninger, der generelt gælder for de pågældende nationale arbejdsmarkeder? c) Hvilken betydning, om nogen, har det forhold, at luftfartsselskabet for at undgå en strejke accepterer et forligsforslag fra en national instans, der er ansvarlig for at</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet Beskæftigelsesministeriet</p> <p>Til orientering: Forbruger Europa</p>	Mundtlig forhandling	16.12.20

	mægle i arbejdskonflikter, men arbejdstagerorganisationerne ikke accepterer forslaget?			
C-336/19	<p>Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a.</p> <p><u>Emne:</u> Dyrevelfærd (rituel slagtning)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i Rådets forordning nr. 99/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet fortolkes således, at medlemsstaterne, som en undtagelse fra den i denne forordnings artikel 4, stk. 4, fastsatte bestemmelse og med henblik på at øge dyrevelfærden, kan udstede forskrifter som de i decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 »houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft« (regionen Flanderns dekret af 7.7.2017 »om ændring af lov af 14.8.1986 om beskyttelse af dyrevelfærden hvad angår tilladte metoder til slagtning af dyr«) omhandlede, idet disse forskrifter dels indeholder et forbud mod slagtning af dyr uden bedøvelse, der også gælder for rituelle slagtninger, dels fastsætter en alternativ bedøvelsesmetode for rituelle slagtninger baseret på en reversibel bedøvelse, der ikke må føre til dyrets død? 2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? 3. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), sammenholdt med denne forordnings artikel 4, stk. 4, i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 20, 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder derved, at aflivning af dyr efter særlige metoder, der er foreskrevet ved religiøse ritualer, kun må foretages i henhold til en betinget undtagelse fra pligten til at bedøve dyret (artikel 4, stk. 4, jf. artikel 26, stk. 2), mens der for aflivning af dyr under jagt, sportsfiskeri og i forbindelse med kultureller sportsarrangementer af de grunde, der er nævnt i betragtningerne til forordningen, gælder forskrifter, hvorefter disse aktiviteter ikke falder under forordningens anvendelsesområde og derfor heller ikke er omfattet af pligten til forudgående bedøvelse ved aflivning (artikel 1, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3)?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Fødevarestyrelsen</p>	Dom	17.12.20

C-667/19	<p>A.M. (mærkning af kosmetik)</p> <p><u>Emne:</u> Krav til mærkning af kosmetiske produkter.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 19, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, for så vidt som det heri bestemmes, at der på beholderen og emballagen for kosmetiske produkter med uudslettelige, letlæselige og synlige bogstaver skal være anført oplysninger om det kosmetiske produkts funktioner, medmindre dette fremgår af dets præsentation, forstås således, at bestemmelsen omfatter oplysninger om et kosmetisk produkts grundlæggende funktioner som omhandlet i forordningens artikel 2, stk. 1, litra a), dvs. rensning (holde rent), pleje og beskyttelse (holde i god stand), duft og forskønnelse (ændre udseende), eller skal der anføres mere specifikke funktioner, der gør det muligt at identificere et kosmetisk produkts egenskaber? 2. Skal artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter og 46. betragtning til denne forordning fortolkes således, at den information, hvortil der henvises i artikel 19, stk. 1, litra d), g) og f), dvs. forsigtighedsregler, bestanddele og funktion, kan fremgå af et firmakatalog, der også omhandler andre produkter, idet der på emballagen er anbragt det i punkt 1 i bilag VII nævnte symbol?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.12.20
----------	---	---	-----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
T-207/18	<p>PlasticsEurope mod ECHA Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Den anfægtede afgørelse annulleres. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Der træffes andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20
T-635/18	<p>Industrial Química del Nalón mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold. — Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20

	<p>2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 833 628,00 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
T-636/18	<p>Tokai erftcarbon mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 66 236,74 EUR eller et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p> <p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20

	<p>skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
T-638/18	<p>Deza mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 4 784 000,00 CZK eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p> <p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20
T-639/18	<p>SGL Carbon mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 1 022 172,00 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20

	<p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
T-645/18	<p>Bilbaína de Alquitranes mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 488 871,30 EUR eller et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p> <p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20
T-176/19	<p>3V Sigma mod ECHA</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling.</p> <p>— ECHA's klageudvalgs afgørelse af 15. januar 2019 vedrørende stofvurderingen af bis(2-ethylhexyl) 4,4'-{6-[4-tert-butylcarbamoyle] anilino]-1,3,5-triazin-2,4-diyldiimino} dibenzoat annulleres, for så vidt som der ved afgørelsen (i) blev givet afslag på sagsøgerens administrative klage over den oprindelige afgørelse og det (ii) blev bestemt, at sagsøgeren skal indgive oplysninger om OECD TG 308-undersøgelsen senest den 22. oktober 2020.</p> <p>— ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.12.20

T-189/19	<p>Haikal mod Rådet</p> <p>Påstande: —Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold i det hele, og alle de deri fremførte retlige anbringender erklæres begrundede.</p> <p>—Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan ophæves delvist.</p> <p>—Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien ophæves delvist, for så vidt som den vedrører Maen Haikal.</p> <p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien ophæves delvist, for så vidt som den vedrører Maen Haikal.</p> <p>—Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale samtlige sagsøgerens omkostninger, udlæg, salærer og andre omkostninger i forbindelse med dennes advokatbistand.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	16.12.20
T-521/19	<p>Haswani mod Rådet</p> <p>Påstande: —Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/1245 af 10. juli 2017 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1241 af 10. juli 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.</p> <p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>—Heraf følger:</p> <p>—Det fastslås, at George Haswanis navn skal slettes fra bilagene til de ovennævnte retsakter.</p> <p>—Rådet tilpligtes at betale et beløb på 100 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	16.12.20

	—Rådet tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som sagsøgeren kan godtgøre at have afholdt under retssagen.			
C-808/18	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: a) Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6, artikel 24, stk. 3, artikel 43 og artikel 46, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/32/EU, artikel 2, litra h), artikel 8, 9 og 11 i direktiv 2013/33/EU og artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF, alle bestemmelser sammenholdt med artikel 6, 18 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder ved —at fastsætte, at asylansøgnere skal indgives personligt til den kompetente asylmyndighed og alene i transitområderne, som kun et begrænset antal personer har adgang til —at anvende en særlig procedure, som ikke sikrer overholdelsen af garantierne i direktiv 2013/32, generelt —at bestemme, at alle asylansøgere (med undtagelse af mindreårige under 14 år) underkastes en procedure, som betyder, at ansøgerne skal tvangsinterneres i transitområderne under hele asylproceduren i centre, som de kun kan forlade i retning mod Serbien, uden at denne internering yder de garantier, som er fastsat i direktiv 2013/33 —at flytte tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på Ungarns område, til den anden side af grænsehegnet, uden at overholde de procedurer og garantier, som er fastsat i artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115 —ikke at gennemføre artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 i national ret og vedtage bestemmelser, som afviger fra den almindelige regel om automatisk opsættende virkning i situationer, som ikke er omfattet af dette direktivs artikel 46, stk. 6.</p> <p>b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	17.12.20
C-824/18	<p>Krajowa Rada Sądownictwa</p> <p>1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer, der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører,</p> <p>– at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	17.12.20

	<p>– hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommers uafsættelighed – hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes – også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure?</p> <p>2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse – som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesatdommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den fornævnte udvælgelsesprocedure – i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol – og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt, i en situation, hvor det organ i en medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommers uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?</p>			
C-128/19	<p>Azienda Sanitaria Provinciale di Catania</p> <p>1) »Udgør bestemmelsen i artikel 25, stk. 16, i Siciliens regionallov nr. [19] af 22. december 2005 – dvs. »for at forfølge formålene i artikel 1 i regionallov nr. 12 af 5. juni 1989, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 134 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000, godkendes en udgift på 20 000 000 EUR til dækning af de beløb, som Siciliens lokale sundhedsmyndigheder skal betale tilejerne af de dyr, der blev slagtet, fordi de blev ramt af infektionssygdomme, der spredte sig i perioden mellem 2000 og 2006, samt til dækning med hensyn til samme år af honorarer til de praktiserende dyrlæger, der deltog i saneringsaktiviteterne. For at forfølge formålene i dette stykke godkendes forregnskabsåret 2005 en udgift på 10 000 000 EUR (prognosebaseenhed 10.3.1.3.2, kapitel 417702). Med hensyn til de efterfølgende regnskabsår anvendes artikel 3, stk. 2, litra i), i regionallov nr. 10 af 27. april 1999 med senere ændringer og tilføjelser« – i lyset af artikel 87 EF og 88 EF (nu artikel 107 TEUF og 108 TEUF) samt »EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren«</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	17.12.20

	<p>iEuropa-Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 1. februar 2000, statsstøtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner?»</p> <p>2) »Selv om bestemmelsen i artikel 25, stk. 16, i Siciliens regionallov nr. 19 af 22. december 2005 – dvs. »for at forfølge formålene i artikel 1 i regionallov nr. 12 af 5. juni 1989, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 134 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000, godkendes en udgift på 20 000 000 EUR til dækning af de beløb, som Siciliens lokale sundhedsmyndigheder skal betale tilejerne af de dyr, der blev slået, fordi de blev ramt af infektionssygdomme, der spredte sig i perioden mellem 2000 og 2006, samt til dækning med hensyn tilsammen af honorarer til de praktiserende dyrlæger, der deltog i saneringsaktiviteterne. For at forfølge formålene i dette stykke godkendes for regnskabsåret 2005 en udgift på 10 000 000 EUR (prognosebaseenhed 10.3.1.3.2, kapitel 417702). Med hensyn til de efterfølgende regnskabsår anvendes artikel 3, stk. 2, litra i), i regionallov nr. 10 af 27. april 1999 med senere ændringer og tilføjelser« – i princippet kan udgøre statsstøtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, kan den da imidlertid være forenelig med artikel 87 EF og 88 EF (nu artikel 107 TEUF og 108 TEUF), hvis der tages højde for de omstændigheder, som foranledigede Europa-Kommissionen til ved afgørelse C(2002)4786 af 6. december 2002 at konkludere, at bestemmelser med lignende indhold i artikel 11 i Siciliens regionallov nr. 40/1997 og artikel 7 i regionallov nr. 22/1999 var forenelige med artikel 87 EF og 88 EF, såfremt betingelserne i »EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren« i Europa-Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 1. februar 2000, var opfyldt?»</p>			
--	---	--	--	--

C-216/19	<p>Land Berlin</p> <p>1) Råder ejeren af støtteberettigede hektar over disse som omhandlet i artikel 24, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 1307/2013, såfremt ingen tredjemand har en brugsret, herunder særligt en brugsret, som er afledt af ejerens ret, til de støtteberettigede hektar, eller råder tredjemand eller ingen over arealet, såfremt tredjemand faktisk udøver landbrugsaktiviteter på arealet, uden at denne har en brugsret?</p> <p>2) Skal »ethvert areal, der i 2008 gav ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i henholdsvis afsnit III og afsnit IVa, i forordning (EF) nr. 1782/2003« i artikel 32, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1307/2017 fortolkes således, at arealet i 2008 skal have opfyldt de betingelser, som henholdsvis afsnit III og IVa i forordning (EF) 1782/2003 krævede for, at der bestod en ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Skal »ethvert areal, der i 2008 gav ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i henholdsvis afsnit III og afsnit IVa, i forordning (EF) nr. 1782/2003«, i artikel 32, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1307/2017 fortolkes således, at det, for at et areal med skovrejsning i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999 kan kvalificeres som støtteberettiget hektar som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1307/2013, er påkrævet, at der med arealet skal være anvendt en jordudtagnings- eller en anden betalingsret som omhandlet i artikel 44, stk. 1, eller artikel 54, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003?</p> <p>4) Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende: Skal »ethvert areal, der i 2008 gav ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i henholdsvis afsnit III og afsnit IVa, i forordning (EF) nr. 1782/2003«, i artikel 32, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1307/2013 fortolkes således, at det, for at et areal med skovrejsning i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999 kan kvalificeres som støtteberettiget hektar som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b) nr. ii), i forordning (EF) nr. 1307/2013, er påkrævet, at landbrugeren i 2008 skal have indgivet en ansøgning i henhold til artikel 22, stk. 1, og/eller artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) 1782/2003 og skal have opfyldt de øvrige betingelser for en direkte betaling i henhold til afsnittene III eller Iva?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.12.20
C-398/19	<p>Generalstaatsanwaltschaft Berlin</p> <p>1. Gælder principperne fra EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15) om anvendelse af artikel 18 TEUF og 21 TEUF også i et tilfælde, hvor et tredjeland har anmodet om udlevering af en unionsborger, når den retsforfulgte person har flyttet midtpunktet for sine livsinteresser til den anmodede medlemsstat på et tidspunkt, hvor vedkommende endnu ikke var unionsborger?</p> <p>2. Følger det af EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15), at den medlemsstat, hvor den retsforfulgte person er statsborger, og som er blevet underrettet om udleveringsanmodningen, er forpligtet til over for det anmodende tredjeland at fremsætte en begæring om</p>	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	17.12.20

	<p>fremsendelse af sagsakterne med henblik på at kunne undersøge, om medlemsstaten vil overtage retsforfølgningen?</p> <p>3. Følger det af EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15), at den medlemsstat, over for hvilken tredjelandet anmoder om udlevering af en unionsborger, er forpligtet til at afslå udleveringen og overtage retsforfølgningen selv, såfremt den anmodede medlemsstat har mulighed herfor i henhold til national ret?</p>			
C-404/19 P	<p>Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. marts 2019 i sag T-26/18, Frankrig mod Kommissionen, ophæves delvist.</p> <p>— Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garanti-fond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som Frankrig herved blev pålagt faste korrektioner på 100 % som følge af mangler i kontrolsystemet for arealstøtte i Haute-Corse.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.12.20
C-431/19 P – C-432/19 P	<p>Inpost Paczkomaty m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Rettens dom ophæves.</p> <p>— Afgørelsen annulleres.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i sagen for Retten.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.12.20
C-439/19	<p>Latvijas Republikas Saeima</p> <p>1) Bør begrebet »behandling af personoplysninger vedrørende straffedømme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger« i artikel 10 i forordning 2016/679, fortolkes således, at det omfatter behandling af oplysninger om de point, som førere pålægges for færdselsforseelser i henhold til den omtvistede bestemmelse?</p> <p>2) Uanset svaret på det første spørgsmål, kan bestemmelserne i forordning 2016/679, navnlig princippet om »integritet og fortrolighed«, jf. nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, litra f), fortolkes som et forbud mod, at medlemsstaterne fastsætter, at oplysninger om de point, der pålægges førere for færdselsforseelser, er tilgængelige for offentligheden, og at de pågældende oplysninger kan behandles ved at videregives?</p> <p>3) Bør 50. og 154. betragtning til, artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 i direktiv 2003/98/EF samt artikel 1, stk. 2, litra cc), i forordning 2016/679 fortolkes således, at de er til hinder for en ordning i en medlemsstat, der tillader videregivelse af oplysninger om de point, der pålægges førere for trafikforseelser, med henblik på videreanvendelse?</p> <p>4) Såfremt nogen af de ovennævnte spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om EU-rettens forrang og retssikkerhedsprincippet da fortolkes således, at det kan være tilladt at anvende den omtvistede bestemmelse og opretholde dens retsvirkninger, indtil forfatningsdomstolens endelige afgørelse bliver retskraftig?</p>	Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	17.12.20

C-449/19	<p>WEG Tevesstraße</p> <p>Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1) fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter sammenslutningen af boligejeres levering af varme til boligejerne er fritaget for merværdiafgift?</p>	Energistyrelsen	Dom	17.12.20
C-490/19	<p>Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier</p> <p>Skal artikel 13, stk. 1, i henholdsvis Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer fortolkes således, at de alene forbyder tredjemands anvendelse af den registrerede betegnelse, eller skal de fortolkes således, at de forbyder præsentation af et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse, navnlig gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner det, og som kan vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse, selv om den registrerede betegnelse ikke anvendes?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	17.12.20
C-597/19	<p>M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting</p> <p>1.a) Kan downloading via et peer-to-peernetværk af en fil med tilhørende underdele (»pieces«) (nogle gange meget fragmentarisk i forhold til hele filen) med henblik på at uploade til tilrådighedsstillelse (»seed«), betragtes som en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, til trods for, at disse individuelle pieces i sig selv er uanvendelige? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, b) gælder der en bagatelgrænse for, hvornår seeding af disse pieces udgør en overførsel til almenheden? c) er det en relevant omstændighed, at seeding'en (som en følge af indstillingerne i kundens BitTorrent-program) kan ske automatisk og således uden brugerens viden?</p> <p>2.a) Kan en person, der i henhold til aftale er indehaver af ophavsrettigheder (eller beslægtede rettigheder), men som ikke selv udnytter disse rettigheder men blot kræver skadeserstatning af formentlige krænkere – og hvis økonomiske model for indtjening således er afhængig af piratvirksomhed i stedet for at bekæmpe den – nyde de samme rettigheder, som efter kapitel II i direktiv 2004/48 tilkommer ophavsmænd eller licenshavere, som udnytter ophavsrettigheder på normal vis? b) Hvorledes kan disse licenshavere i dette tilfælde have lidt et »tab« som følge af krænkelsen (som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2004/48)?</p> <p>3. Er de konkrete omstændigheder, der er beskrevet i spørgsmål 1 og 2 relevante ved bedømmelsen af afvejningen af den korrekte ligevægt mellem på den ene side håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og på den anden side de rettigheder og friheder, der sikres af grundrettighedschartret så som beskyttelse af privatlivet og personoplysninger, særligt i forbindelse med proportionalitetsbedømmelsen?</p> <p>4. Er systematisk registrering og påfølgende generel behandling af IP-adresser på en swarm af seeders (foretaget af licenshaver selv eller af tredjemand på opdrag af licenshaver) under disse</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	17.12.20

	omstændigheder lovlig efter den generelle forordning om databeskyttelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1, litra f), i denne forordning?			
C-656/19	<p>Bakati Plus</p> <p>1) Er en medlemsstats praksis, hvorefter begrebet »personlig bagage«, som er fastlagt som en begrebsmæssig bestanddel af levering af varer til udenlandske rejsende, som er fritaget for merværdiafgift, sidestilles med begrebet personlige ejendele, som anvendes i Konventionen om toldlettelser for turisttrafik, undertegnet i New York den 4. juni 1954 og tillægsprotokollen hertil, og med begrebet »bagage« som defineret i artikel 1, nr. 5), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, forenelig med artikel 147 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)?</p> <p>2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, hvordan skal begrebet »personlig bagage« i momsdirektivets artikel 147 da defineres i betragtning af, at dette direktiv ikke definerer det? Er den nationale praksis, hvorefter en medlemsstats afgiftsmyndigheder udelukkende tager »den almindelige betydning af ordene« i betragtning, forenelig med EU-rettens bestemmelser?</p> <p>3) Skal momsdirektivets artikel 146 og 147 fortolkes således, at det, når en afgiftspligtig person ikke har ret til fritagelse for levering af varer til udenlandske rejsende i henhold til dette direktivs artikel 147, skal undersøges, om fritagelsen for levering af varer med henblik på udførsel i henhold til samme direktivs artikel 146 eventuelt finder anvendelse, selv nårde toldformaliteter, der er fastlagt i EU-toldkodeksen og i den delegerede retsakt, ikke er blevet udført?</p> <p>4) Hvis det foregående præjudicielle spørgsmål besvares således, at transaktionen, når fritagelsen for udenlandske rejsende ikke finder anvendelse, kan være omfattet af en momsfrigørelse i forbindelse med udførsel, kan en juridisk transaktion da kvalificeres som en momsfrigørelse af varer med henblik på udførsel i modstrid med den hensigt, som kunden udtrykkeligt gav udtryk for, da denne afgav sin bestilling.</p> <p>5) Såfremt det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden afviser at tilbagebetale en afgift, der fejlagtigt er blevet angivet og betalt for levering af varer til udenlandske rejsende, uden at kvalificere disse transaktioner som levering af varer med henblik på udførsel og uden at foretage den nødvendige korrektion, selv om det er ubestrideligt, at varerne forlod Ungarn som rejsendes bagage, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor udstederen af fakturaerne ved leveringen af varerne vidste, at disse varer var blevet købt med henblik på videresalg, men at den udenlandske køber ikke desto mindre ønskede at føre dem ud af området under ordningen for udenlandske rejsende, og udstederen af fakturaerne dermed handlede i ond tro, idet den pågældende udleverede formularen til ansøgning om tilbagebetaling af den for denne ordning fastsatte afgift og tilbagebetale den opkrævede afgift i overensstemmelse med en fritagelse for udenlandske rejsende, forenelig med</p>	Toldstyrelsen	Dom	17.12.20

	momsdirektivets artikel 146 og 147 og med det EU-retlige princip om afgiftsneutralitet og det EU-retlige proportionalitetsprincip?			
C-742/19	Ministrstvo za obrambo Finder artikel 2 i direktiv 2003/88/EF ligeledes anvendelse på arbejdstagere, der virker inden for forsvarssektoren, dvs. på militærpersonale, som udøver beredskabstjeneste i fredstid?	Udenrigsministeriet Forsvarsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	17.12.20
C-849/19	Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik Påstande: —Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF samt traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved ikke inden for den fastsatte frist at have fastsat alle passende bevaringsmålsætninger og passende bevaringsforanstaltninger for så vidt angår de 239 lokaliteter af fællesskabsbetydning i Grækenland, som er omfattet af Kommissionens afgørelse 2006/613/EU af 19. juli 2006 (2). —Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.12.20
C-896/19	Repubblika 1. Finder artikel 19, stk. 1, andet [afsnit], TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når de fortolkes hver for sig eller samlet, anvendelse for så vidt angår gyldigheden af artikel 96, 96A og 100 i Maltas forfatning? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftede, er premierministerens beføjelser i forbindelse med udnævnelsen af medlemmer af dommerstanden i Malta da i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i lyset af forfatningens artikel 96A, der trådte i kraft i 2016? 3. Såfremt premierministerens beføjelser er i strid med førnævnte bestemmelser, skal der da tages hensyn til dette forhold for så vidt angår fremtidige udnævnelse eller berører det endvidere tidligere udnævnelser?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	17.12.20